

1. Vaatimukset Diploma Supplementin kehittämistyölle ja käyttöönotolle

2. Määritelmät sille minkälainen DS:n tulisi olla

3. Idea tai innovaatio

4. Haaste: haastava tai vielä avoin kysymys.

5. Toivomuksia ja ideoita OPH:n suuntaan

DIPLOMA SUPPLEMENT SEMINAARI 28.8. 2018

Diploma Supplement uudistuu kahdella tavalla: DS-asiakirjasta tulee henkilökohtainen ja sähköinen haltijansa korkeakoulusta saadun osaamisen osoittava asiakirja.

Seminaarissa keskusteltiin DS:n uudistamisesta ja asiakirjan mahdollisuuksista eri näkökulmista.

Tämä ideapaperi on koottu seminaarin keskusteluista ja työryhmien muistiinpanoista; esiin nousseita kysymyksiä ja ajatuksia on jaettu teemoittain. Osa teemoista ja niiden alla olevista kokonaisuuksista voi sopia moneen.

Kehittämistyö ja keskustelu jatkuu. Toivomme, että korkeakoulut ovat aktiivisesti yhteydessä myös Opetushallituksen suuntaan.

Opetushallituksen DS-sivut:

https://europass.fi/oppilaitokset/diploma_supplement

Susanna Kärki, susanna.karki@oph.fi, +358 29 533 1116

Mitä tahoja on oltava kehittämisessä mukana?

Sitoutuminen kehittämistyöhön

Opiskelijapalvelut, tietohallinto, kansainvälistymispalvelut, koulutuksen/opetuksen toimijat, jotka arvioivat osaamista. Työntekijän näkemys olisi arvokasta ja uudet hankkeet, esim. koulutusvienti tarpeen huomioida.

Tarvitaan selkeät vastuut ja sitoutettava kaikki mukaan.

Kehittämistyö tarvitsee resursseja; rahaa ja työtä.

DS:n kehittämistyön pitää olla osa muuta kehittämistyötä ja muita hankkeita ja prosesseja; se ei voi olla erillinen saareke.

Korkeakoulujen tulisi tehdä yhteistyötä Suomessa DS:n kehittämiseksi. Idea: kansallinen työryhmä, joka pohtisi tutkintotodistuksia ja DS:ia.

Digitaalisen DS:n tulee olla muutakin kuin pdf: kunnollinen, sähköinen formaatti.

Millainen on hyvä DS

DS:n tulisi täydentää tutkintotodistusta ja opintorekisteriotetta.

Sama DS-formaatti kaikilla käytössä, ytimekäs ja napakka. Tarpeellinen tieto löytyy helposti. Yksinkertainen ja selkeä myös käytetyn kielen ja termien osalta.

Digitaalinen DS, mahdollisuuksia ja visiointia

Digitaalinen asiakirja voi olla "kaksiulotteista" syvempi; asiakirjasta voi klikata auki lähempään tarkasteluun lukijaa kiinnostavat kohdat. Se myös mahdollistaa sen, ettei DS:n pituudesta tarvitse enää huolehtia; nykyinen paperinen DS alkaa käytettävyyden näkökulmasta olla jo maksimipituudessaan.

Digitaalisuus mahdollistaa rohkeita avauksia: DS voi sisältää muitakin kuin tekstiä.

Voisiko myös ajatella, että opiskelija voi itse koostaa/räätälöidä DS:nsä valitsemalla digitaalisesta asiakirjastaan kulloiseenkin käyttöön sopivat kohdat, joista tulostuu (paperinen tai sähköinen) DS? Sopivilla reunaehdoilla (mahdollisuus vastaanottajalle tarkastella myös koko asiakirjaa ym.) tämä voisi tuoda lisää käytettävyyttä asiakirjaan myös valmistuneen näkökulmasta.

Osaamiskuvauksia voisi tuoda myös OmaOpintopolku -palveluun, josta ne voi linkittää DS:iin.

Käytännön vaatimuksia digitalisoinnille

Järjestelmän luotettavuus (ohjelmistohäiriöt, tietosuoja, muuta huomioitava?).

Miten digitaalinen asiakirja allekirjoitetaan? Miten tietoon pääsee käsiksi (QR-koodi, linkki tietokantaan tietokantaan, esim. KOSKI...); perusasioita, jotka pitää ratkaista.

DS:n arkistointi; kenen toimesta, minne, kuinka pitkään?

Tulevaisuudessakin voi edelleen olla tarvetta myös paperiselle DS:lle. Paperinen DS voi olla tiiviimpi/yhteenveto ja digitaalinen tarjota enemmän tietoa.

Digitaalisuuden muut käyttötarkoitukset

Esim. ulkomaisella korkeakoululla tai työnantajalla voi olla tarve varmistua asiakirjan aitoudesta. Erilaiset sähköiset järjestelmät ratkaisuksi.

Uudenlainen näkökulma DS:iin: tutkinnoista osaamiseen

Tärkeätä siirtyä tutkintokeskeisestä ajattelusta osaamiskeskeiseen: ei hankita vain tutkintoa, hankitaan osaamista. Voisiko DS:lla olla rooli tässä? Ei kuvata vain tutkintoa, vaan osaamista.

Opiskelijoilla voisi olla mahdollisuus seurata/tarkastella DS:nsä ”kehittymistä” opiskeluiden edetessä, mahdollisuus tuoda DS:n avulla osaamista esille esim. työnhaussa, sanoittaa osaamistaan DS:n avulla.

Mitä henkilökohtaistaminen tarkoittaa?

DS on aikaan sidottu: sen sisältämä tieto käy hiljalleen vähemmän relevantiksi kun muuta osaamista karttuu valmistumisen jälkeen; varmennettu tieto tutkinnosta ja sen mahdollisesti antamista ammattipätevyyksistä on kuitenkin pysyvää tietoa.

Jos tutkinnolle on kuvattu osaamistavoitteet/ oppimistulokset, se taso lähtökohtaisesti riittää, mutta lyhyt kuvaus tarpeen tuoda myös DS:ään. Lähtökohta on, että kaikki saavuttavat asetetut tavoitteet, jolloin yksittäisen valmistuneen osaamisen kuvaus ei välttämättä ole tarpeen.

Henkilökohtaistaminen voi tarkoittaa esim. opinnäytteen, harjoittelujaksojen ja kv-liikkuvuuden tuomista DS:iin.

Mikä on henkilökohtaistamisen lisäarvo ja kenelle sitä lisäarvoa halutaan tuottaa (opiskelija, työnantaja, korkeakoulu); selkeät tavoitteet.

Entä tutkinnon täydentäjät? Jatkokoulutus? Pitääkö DS:n heijastaa elinikäistä oppimista, vai raportoiko se yhden alkaneen ja päättyneen koulutuskokonaisuuden?

Millä tasolla henkilökohtaistamisen pitäisi olla? Mikä on ”riittävä” taso: tarvitaan kompromissi eri tavoitteiden välillä.

Minkälainen on hyvä DS korkeakoulun näkökulmasta

DS ei lisää hallinnollista taakkaa: olemassa oleva data automaattisesti DS-liitteeksi.

DS:n tarkoitus ja tavoitteet ovat selkeitä: koko korkeakoulu on sitoutunut sen kehittämiseen.

Voiko laadukas DS olla käyntikortti, mainostamisen arvoinen asia? Vastaavia esimerkkejä on olemassa kansainvälisesti.

Toiveena on, että KOSKI palvelisi sähköisenä asiakirjojen tietovarantona DS-asiassa; KOSKista kansainvälisesti luotettavaksi koettu, selkeä ja informatiivinen palvelu. Voisiko KOSKI myös tarjota valmiin DS-formaatin – ja kuinka se käytännössä toimisi.

DS:n yhdenmukaisuus, yhteismitallisuus, määrämuotoisuus

DS:n tulisi olla mahdollisimman yhdenmukainen – myös käytettävän termistön osalta. Yhdenmukaisuus edesauttaa DS:n kehittämistyötä ja parantaa sen laatua: sen avulla voidaan myös varmistaa DS:n käyttökelpoisuus eri järjestelmien välillä ja niiden koneluettavuus.

Haasteena ovat esimerkiksi osaamiskuvaukset, joita tehdään hyvin eri tavoin eri korkeakouluissa, mutta myös saman korkeakoulun sisällä.

Yhteismitallisuutta pitäisi tavoitella sekä kansallisesti että kansainvälisesti; olisi tärkeää, että kaikissa maissa annettu DS olisi luotettava, selkeä ja ”laadukas”; DS:n käyttäminen opiskelijavalinnoissa ja työnhaussa, DS kansainvälisessä yhteistyössä.

OPH:n rooli kansainvälisen yhteismitallisuuden edistämisessä?

Mallia muualta

Malliesimerkkejä käyttöön muista korkeakouluista, bench-marking muista maista (Viro, Tanska mainittu).

DS:n käyttö ja tunnettuus vähäistä

Tiedämme vain vähän DS:n käytöstä ja käyttäjien tarpeista ja mielipiteistä. Valmistuneet opiskelijat eivät välttämättä tiedä mikä on DS; korkeakoulujen välillä on eroa: suuri osa tiedottaa asiasta opiskelijoille, mutta onko tiedotusta tarpeen vielä tehostaa?

Opettajakunta ei tunne DS:ia eivätkä miellä asian kuuluvan itselleen (kuuluu kuitenkin esim. osaamiskuvausten kautta?).